

Toelichting op de zoute ecotopenkaart Westerschelde 2015

Biologische monitoring zoute rijkswateren

Water, Wegen, Werken, Rijkswaterstaat

Datum 18 Oktober 2016
Status Definitief

Toelichting op de zoute ecotopenkaart Westerschelde 2015

Biologische monitoring zoute rijkswateren

Colofon	
Uitgave	Rijkswaterstaat - Centrale Informatievoorziening Bezoekadres: Derde Werelddreef 1, 2622 HA Delft Postbus: 556, 3000 AN Rotterdam
Informatie	Servicedesk-data@rws.nl T: 015-2757700 I: www.rijkswaterstaat.nl
Foto omslag	Westerschelde 1-8-2007; Joop van Houdt Beeldarchief Rijkswaterstaat: https://beeldbank.rws.nl
Uitgevoerd door	J. Buiks i.o.v. RWS-WVL, Gerrit Vossebelt
Opmaak	J. Buiks
Datum	18 oktober 2016
Status	Definitief
Disclaimer	Aan de totstandkoming van deze uitgave is de uiterste zorg besteed. Voor informatie die nochtans onvolledig of onjuist is opgenomen en/of voor het onjuiste gebruik daarvan, aanvaarden auteurs en uitgever geen enkele aansprakelijkheid.
©2016 Rijkswaterstaat	Gehele of gedeeltelijke overneming of reproductie van de inhoud van deze uitgave op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteursrechthebbende is verboden, behoudens de beperkingen bij de wet gesteld. Het verbod betreft ook gehele of gedeeltelijke bewerking.

Inhoudsopgave

1 Inleiding	4
2 Gebruik ecotopenkaarten	5
3 Werkwijze	7
3.1 Beschrijving van de bronbestanden	8
3.1.1 Gebiedsgrens	8
3.1.2 Bodemhoogte	9
3.1.3 Droogvalduur	11
3.1.4 Geomorfologische kaart, luchtfoto-interpretatie	11
3.1.5 Geomorfologische kaart – extrapolatie.....	12
3.1.6 Maximum stroomsnelheid	13
3.1.7 Zoutkaart.....	14
4 De Zoute ecotopenkaart – het eindproduct.....	17
Literatuurlijst	19
Bijlage I Legenda zoute ecotopenkaart	20
Bijlage II Ecotopenkaart Westerschelde 2015	21
Bijlage III Standaardlegenda geomorfologische kaart	22

1 Inleiding

Voorliggend rapport geeft een toelichting op het samenstellen van de zoute ecotopenkaart Westerschelde 2015.

Ecotopenkaarten zijn onderdeel van het biologische monitoringsprogramma 'MWTL' van Rijkswaterstaat-Water, Verkeer en Leefomgeving (RWS-WVL). De producten worden ontsloten door Rijkswaterstaat-Centrale Informatievoorziening (RWS-CIV).

Ecotopenkaarten van alle zoete, brakke en zoute watersystemen worden om de 5 à 6 jaar gerealiseerd om o.a. te voldoen aan de monitoringsverplichting voortvloeiend uit de Europese Kaderrichtlijn Water. Sinds de uitvoering van de derde verdieping Westerschelde is er sinds 2010 los daarvan een 10-jarig monitoringsprogramma voor de Westerschelde in het leven geroepen waarvoor (onder meer) om de twee jaar een ecotopenkaart geproduceerd wordt (project MONEOS).

De ecotopenkaart van de Westerschelde is niet alleen voor de verdieping van de Westerschelde van belang. Andere toepassingen van deze zoute ecotopenkaart zijn:

- Het gebruik bij het evalueren van beheersmaatregelen
- Het gebruik als ruimtelijk kader voor de macrozoöbenthos monitoring
- Het gebruik voor internationale beoordelingen voor KRW en N2000

Voor het beschrijven van de zoute ecotopen is primair uitgegaan van het rapport Zoute Ecotopen Stelsel (ZES.1; Bouma et al., 2005). Het ZES.1 is een instrument om het potentiële voorkomen van habitats in brakke en zoute Rijkswateren in kaart te brengen.

De ecotopenkaart Westerschelde 2015 is samengesteld uit een vijftal basiskaarten, die gerealiseerd zijn volgens de "Dienstbeschrijving Zoute Ecotopenkaarten" (Kers et al, 2013). Inmiddels zijn van de Westerschelde op uniforme wijze acht ecotopenkaarten geproduceerd in de periode 1996-2016, te weten voor de jaren 1996, 2001, 2004, 2008, 2010, 2011, 2012 en 2015.

2 Gebruik ecotopenkaarten

Een ecotopenkaart is een kaart, die de situatie in een waterlichaam beschrijft voor belangrijke ecologische aspecten, uitgedrukt in ecotopen. Hoewel de kaart een exact beeld lijkt te geven, is dat niet helemaal het geval. Het patroon van de ecotopen klopt en de arealen per ecotoop kloppen ook ongeveer, maar het hoeft niet zo te zijn, dat als je een grens tussen twee ecotopen in het veld opzoekt, dat daar ook precies de grens tussen die ecotopen ligt. Het kan zelfs zijn dat het ene ecotoop inmiddels is vervangen door een ander. Maar ergens anders kan het andere ecotoop zijn vervangen door het ene, waardoor er gebiedsbreed weinig is veranderd.

Dit komt met name door de werkwijze voor de diverse deelkarteringen en de (soms snelle) veranderingen in de Westerschelde zelf. De geomorfologische kartering is bijvoorbeeld gebaseerd op luchtfoto's, gevlogen op één bepaalde dag in het karterjaar, een momentopname dus. Door de soms snelle veranderingen in de Westerschelde kan een gebied dat op de luchtfoto gekarakteriseerd wordt als laagdynamisch, een jaar later veranderd zijn in hoogdynamisch en omgekeerd. Diepte- en hoogtekaarten worden gemaakt met een globale nauwkeurigheid van ca +/- 10cm. Bij droogvallende gebieden vertaalt dat zich in een marge van ca +/- 3% droogvalduur. Daarnaast worden stroomsnelheden berekend met behulp van een model; met name in de ondiepe delen vertoont dit model onnauwkeurigheden, zoals is gebleken uit stroomsnelheidsmetingen op diverse plaatsen in de Westerschelde.

Ondanks deze verschillen wijzigt het algehele patroon van ecotopen niet veel en zullen ook oppervlakten niet sterk veranderen, maar de exacte ligging kan wel anders zijn.

Maar naast deze parameters spelen nog andere parameters een rol. Bijvoorbeeld als er een strenge winter is geweest of als er ergens recent gevist is met bodem beroerende netten, dan zal de bodemdiergemeenschap in de Westerschelde als geheel respectievelijk ter plaatse van de beviste locatie sterk verarmd zijn wat weer zijn weerslag kan hebben op de vogelbevolking. Ook kan er ergens een laag schelpen vlak onder het oppervlak aanwezig zijn, die niet op de luchtfoto's zichtbaar is, maar waardoor er in een laagdynamische situatie toch relatief weinig bodemdieren (en vogels) aanwezig zijn. Dergelijke zaken zijn niet (goed) te karteren, tenzij intensief veldwerk voor het gehele gebied uitgevoerd wordt; een onmogelijk klus.

Een ecotopenkaart geeft dus wel aan waar, op het moment van karteren, de kans op het voorkomen van bepaalde belangrijke leefgebieden erg groot is. Maar het geeft geen spijkerharde garantie dat een bepaald leefgebied ook daadwerkelijk te vinden is op de plaats waar het op een kaart staat aangegeven; zeker niet als enige tijd na de kartering wordt gekeken.

Dit alles betekent dat in een bepaald jaar een ecotopenkaart een goed beeld geeft van de ecologische opbouw van een gebied als de Westerschelde. Met twee ecotopenkaarten is een indicatie te geven van mogelijke grote veranderingen, maar kleinere veranderingen kunnen ook samenhangen met de natuurlijke variaties van jaar tot jaar. Met een serie ecotopenkaarten kan zelfs een beeld gevormd worden van trends in ecotoop-oppervlakten over langere tijd. Neemt in de loop van de jaren een bepaald type ecotoop toe of juist af? Veranderen door de jaren heen de patronen waarin de ecotopen in de Westerschelde voorkomen?

Wat opvalt, is dat er geen biota zoals bodemdieren en vogels voorkomen bij de benaming van de ecotopen. Deze biota zijn niet op de ruimtelijke schaal van een waterlichaam te karteren. De aanname is dat door het in kaart brengen van goede combinaties van de abiotische parameters, de leefgebieden van de biota worden aangeven.

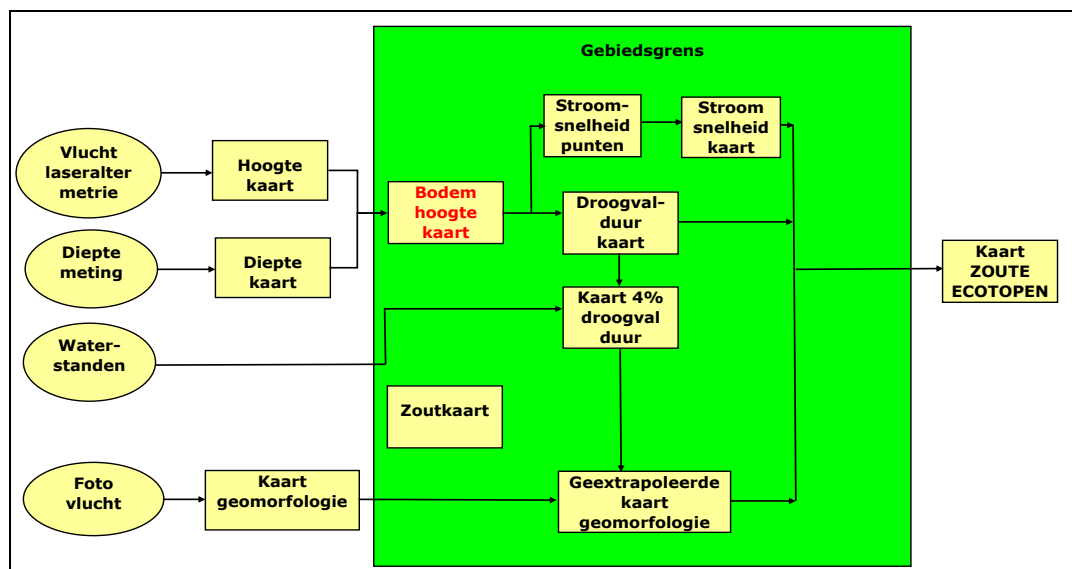
In het Zoute Ecotopen Stelsel is een groot aantal ecotopen onderscheiden, die alle ook op de kaart zijn weer te geven. Afhankelijk van het doel waarvoor de ecotopenkaart wordt gebruikt kunnen deze ecotopen op eenvoudige wijze worden gecombineerd tot meer globale ecotopen. Op deze wijze kunnen de ecotopenkaarten overzichtelijk gehouden worden en aangepast aan het doel waarvoor ze op dat moment bedoeld zijn.

3 Werkwijze

De ecotopenkaart omvat alle ecotopen van de buitendijkse gebieden van de Westerschelde, zoals beschreven in het Zoute Ecotopen Stelsel (ZES.1), voor zover aanwezig. De kaart is opgebouwd uit de volgende basisbestanden:

- kaart met gebiedsbegrenzing;
- bodemhoogtekaart, op basis van laseraltimetrie en lodingen;
- droogvalduurkaart, op basis van de bodemhoogtekaart + waterstanden;
- geomorfologische kaart, op basis van luchtfoto's en veldwerk;
- stroomsnelheidskaart, op basis van een model en de bodemhoogtekaart;
- zoutkaart, op basis van een model + continue zoutmetingen.

Onderstaande figuur 1 geeft schematisch de samenhang weer van de kaarten die de basis vormen voor de ecotopenkaart.

Figuur 1

De processtappen om te komen tot een ecotopenkaart. De hoogtekaart, dieptekaart en de geomorfologiekaart zijn bestaande diensten van de CIV. Uit het schema blijkt dat voor het samenstellen van de ecotopenkaart de bodemhoogtekaart kritisch is voor het vervolgproces.

Enkele basiskaarten worden in de vorm van rasters geproduceerd; andere in de vorm van polygonen. Om een kwalitatief goede ecotopenkaart te produceren wordt erop gelet dat de rasters niet verschoven liggen ten opzichte van elkaar. Om te voorkomen dat ecotopen foutief worden benoemd, is bij elke basiskaart getoetst of de data gebiedsdekkend gevuld is. Op deze manier wordt voorkomen dat er schijnbare veranderingen in de ecotopenkaarten plaatsvinden, die er in feite niet zijn. Alleen wanneer door de jaren heen hiervoor wordt gewaakt, kunnen de ecotopenkaarten onderling goed met elkaar vergeleken worden.

Voor het genereren van een ecotopenkaart is binnen ArcGIS for Desktop een zoveel mogelijk geautomatiseerd proces in de Modelbuilder opgesteld om productiefouten te minimaliseren en waardoor de ecotopenkaart te allen tijde reproduceerbaar is.

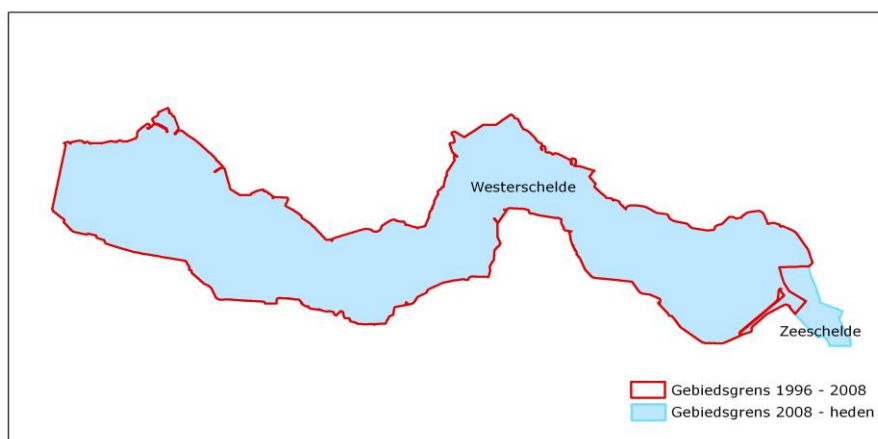
3.1 Beschrijving van de bronbestanden

3.1.1 Gebiedsgrens

Het projectgebied omvat het hele areaal van de Westerschelde voor zover onder invloed van het getij. Voor de vergelijkbaarheid van de producten met voorgaande jaren is een kaart met de te gebruiken gebiedsbegrenzing gemaakt:

- Als buitengrens wordt de (zichtbare) teen van de dijk gehanteerd. Alleen (delen van) havens, zoals het westelijk deel van de Sloehaven, waar ecotopen in het litoraal aanwezig zijn, vallen binnen de gebiedsgrenzen. De overige havens worden buiten beschouwing gelaten.
- Vaste grens benedenstrooms / monding: de lijn tussen Vlissingen (Koopmanshaven) en Breskens (Handelshaven).
- Vaste grens bovenstrooms: bij de Westerschelde was dit vòòr 2008 de landsgrens, vanaf 2008 wordt een klein deel van de Belgische Zeeschelde meegenomen, ca. 6 km; de grens ligt ongeveer bij de kerncentrale Doel.

Om de ecotopenkaarten vergelijkbaar te houden, zijn in het eindproduct de gebieden Westerschelde en Zeeschelde onderscheiden.

Figuur 2

De ecotopenkaart Westerschelde 2015 bestaat uit de gebieden Westerschelde en Zeeschelde.

3.1.2 Bodemhoogte

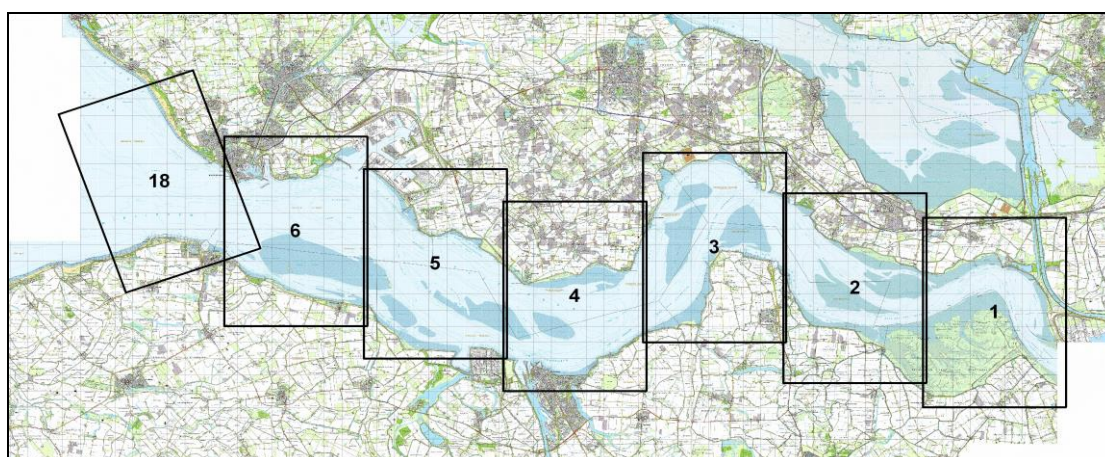
Voor het produceren van de bodemhoogtekaart zijn de data van singlebeam vaklodingen met laseraltimetrie gecombineerd. Bij het samenstellen van de data heeft de laseraltimetrie een hogere prioriteit dan de lodingen. Teneinde de gehele kaart gebiedsdekkend te kunnen vullen, is de data aangevuld met multibeamlodingen (havens) en de gegevens op Vlaams grondgebied. De bodemhoogte van de meeste havens worden echter alleen gebruikt voor de stroomsnelheidsmodellering.

De laseraltimetrie opnamen van het gebied Westerschelde hebben plaatsgevonden op de volgende datums: 4, 15, 16 en 20 april 2015. Deze liggen dicht bij elkaar om de continuïteit van de gegevens zoveel mogelijk te waarborgen.

De singlebeam vaklodingen zijn in vakken opgenomen (figuur 3):

Vak 1	16-01-2015 tot 27-01-2015
Vak 2	20-01-2015 tot 20-02-2015
Vak 3	20-01-2015 tot 08-03-2015
Vak 4	25-02-2015 tot 17-03-2015
Vak 5	10-03-2015 tot 22-03-2015
Vak 6	21-03-2015 tot 07-04-2015
Vak18	23-03-2015 tot 10-04-2015

De raaiafstand in de vakken 1 t/m 3 is 100m; in de vakken 4 t/m 6 en 18 is de raaiafstand 200m. De singlebeam data is geïnterpoleerd m.b.v. de applicatie Digipol. Daarbij zijn de instellingen gebruikt die vastgelegd zijn in de "Dienstbeschrijving Zoute Ecotopenkartering" (Kers et al, 2003).

Figuur 3 *Ligging vakbladen van de singlebeam vaklodingen*

Bij het gebruik van singlebeam vaklodingen is het in 2012 voorgekomen dat een nevengeul bij de Hooge Platen van circa 150m breed in het bodemhoogte- en

droogvalduurbestand foutief werd dicht geïnterpoleerd. In 2015 is het onderscheid tussen litoraal en sublitoraal niet meer verstoord door een eventuele foute interpolatie van de bodemhoogte en droogvalduur. Wel lijkt het zo dat de "Springergeul" (direct ten oosten van de Hooge Platen) o.b.v. het bodemhoogte- en droogvalduurbestand zodanig is opgeslibd na 2012, dat er vergroeiing heeft plaatsgevonden met een plaat aan de zuidoostkant. Dit ondanks de nog schijnbaar aanwezige geul op de luchtfoto's.

Aanvullende surveys (multibeam) ten behoeve van havendiepte-metingen in Nederland en het Vlaams grondgebied zijn:

Sloehaven Vlissingen [ZS Vlissingen Oost 2015-02] :	11/02/15
Buitenhaven Vlissingen [ZS Buitenhaven Vlissingen 2015-02] :	11/02/15
Koopmanshaven Vlissingen [0617p1509] :	24/02/15
Veerhaven Breskens [1826p1509] :	24/02/15
Handelshaven Breskens [0627p1509] :	24/02/15
Braakmanhaven Terneuzen [ZS Braakmanhaven 2015-02] :	03/02/15 - 04/02/2015
Westbuitenhaven Terneuzen [6001p1509] :	24/02/15
Oostbuitenhaven Terneuzen [6002p1509] :	24/02/15
Oude Veerhaven Terneuzen [6006p1509] :	24/02/15
Buitenhaven Hansweert [6206p1501] :	02/03/15
Pas van Terneuzen - Dow Steiger [0438p1501] :	21/04/15 - 22/04/15
Pas van Terneuzen - Total Steiger [0543p1501] :	20/05/15 - 21/05/15
Haven Perkpolder [0232p1501] :	11/08/15
Perkpolder gebiedsontwikkeling [0301p1501] :	30/07/15
Geultje Hooge Platen [0646p1513] :	07/04/15 - 08/04/15

Voor de data uit 2015 van het Vlaamse grondgebied zijn de bestanden 140422_SK_SA_DL_MB_400_RD_LAT.txt en 150316_SK_SA_DL_MB_300_RD_LAT.txt door België aangeleverd. De peilingen stammen uit de periodes 22/4/2014 - 5/11/2014 resp. 16/03/2015 - 9/7/2015.

De stappen die gevolgd moeten worden om alle data tot een volledig raster te combineren, staan uitvoerig beschreven in de eerder genoemde Dienstbeschrijving Zoute Ecotopenkaarten. Het eindresultaat is een bodemhoogtekaart, een raster met celgrootte 20x20m.

De bodemhoogtekaart is niet alleen nodig voor het samenstellen van de ecotopenkaart maar ook voor de berekening van de droogvalduurkaart en de stroomsnelheidskaart. De productie van de bodemhoogtekaart is daardoor een kritische factor binnen het proces.

Voor het samenstellen van de ecotopenkaart van de Westerschelde wordt de grens tussen sublitoraal en litoraal bepaald op basis van de droogvalduurkaart; zie verder H3.1.3.

Binnen het sublitoraal worden de volgende klassengrenzen gehanteerd op basis van de bodemhoogtekaart (Walburg & de Jong, 2014):

Klassengrens (m)	Omschrijving
\leq NAP-7m	Diep water (diep sublitoraal)
$>$ NAP-7m	Ondiep water (ondiep sublitoraal)

3.1.3 Droogvalduur

Voor de droogvalduurkaart is de M2-component van het getij de basis van de berekeningsmethodiek. Om de methodiek te kunnen toepassen moet er voor de Westerschelde een M2-amplituderaster en een M2-middenstandsraster berekend / beschikbaar zijn.

Voor het jaar 2015 is de droogvalduurkaart gebaseerd op de bodemhoogtekaart van 2015, en de opgetreden waterstanden in de periode 2012 t/m 2015 van de meetnetlocaties CADZ, VLIS, BORS, TERN, HANS, BAAL, BATH, LIEF, KALO en ANTW. De toegepaste methodiek staat uitvoerig beschreven in de "Dienstbeschrijving Zoute Ecotopenkaarten".

De droogvalduurkaart is nodig om de geomorfologische kaart te kunnen afsnijden op, danwel te extrapoleren naar gemiddeld laagwater (GLW), de grens tussen het litoraal en sublitoraal. Hiervoor wordt de 4% droogvalduur (dvd in tabel) aangehouden.

De klassengrenzen van de droogvalduurkaart die voor het samenstellen van de ecotopenkaart worden gebruikt, zijn in het litoraal:

Klassengrens (% dvd)	Omschrijving
4 – 25	Laag litoraal
25 – 75	Midden litoraal
75 – 85	Hoog litoraal
85 – 100	Supralitoraal

3.1.4 Geomorfologische kaart, luchtfoto-interpretatie

De kartering van de geomorfologie is met behulp van 3D luchtfoto-interpretatie op een Digitaal Fotogrammetrisch Systeem uitgevoerd, nadat de luchtfoto's beschikbaar zijn gekomen van de fotovlucht (17 juni 2015); het veldwerk is vervolgens in juli uitgevoerd (Tolman et al., 2015).

Het karteren van de geomorfologie is een bestaande dienst van de CIV, waarbij de gangbare specificaties gevolgd worden. Vanwege voortschrijdend inzicht zijn deze met terugwerkende kracht naar het verleden aangepast: alle geomorfologische kaarten uit de periode 1996 t/m 2012 zijn optimaal vergelijkbaar gemaakt (Walburg & de Jong, 2014). Ook de interpretatiematrix is bijgewerkt met beschrijvingen op basis van de nieuwste inzichten.

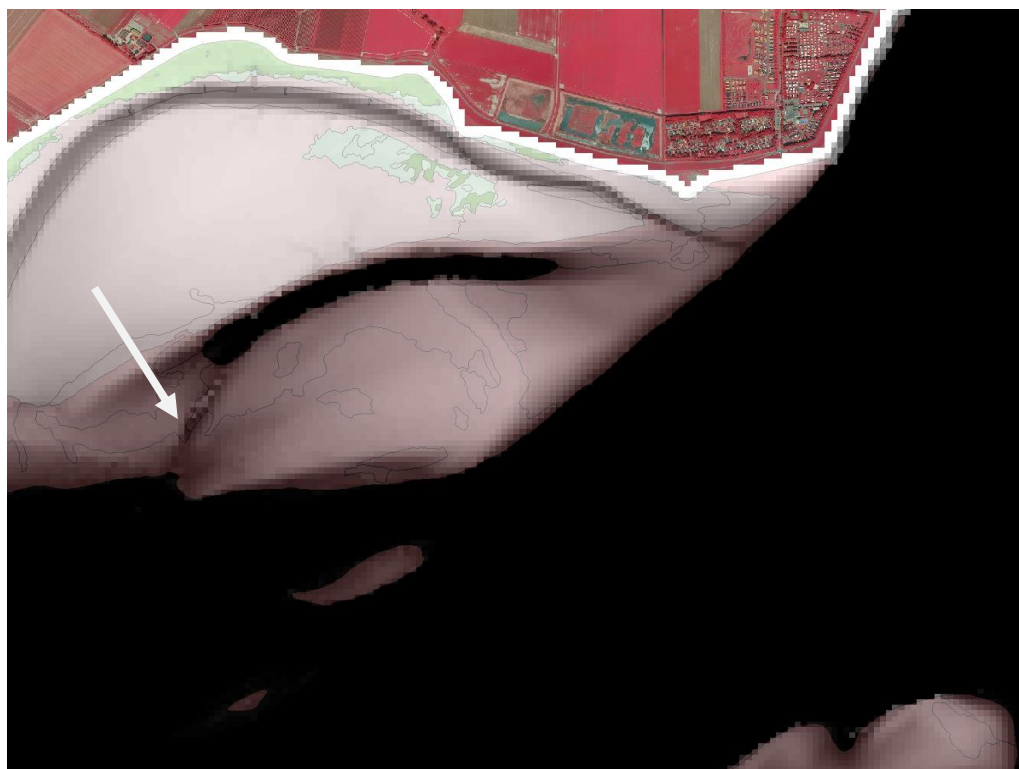
Voor deze voorliggende geomorfologische kartering zijn de specificaties inmiddels aangepast naar "ProductSpecificaties Geomorfologische kartering v2.16". In het losse document "Typologie & fotovoorbeelden v1.4" bij de productspecificaties is een compleet overzicht van alle te onderscheiden geomorfologische karteereenheden opgenomen.

3.1.5 Geomorfologische kaart – extrapolatie

De geomorfologische kaart wordt gekarteerd tot de waterlijn zoals die tijdens de fotovlucht aanwezig is. Om vergelijking van arealen in het litoraal door de tijd heen mogelijk te maken, wordt de geomorfologische kaart geëxtrapoléerd tot (en soms afgesneden op) de GLW-lijn, waarvoor 4% droogvalduur wordt aangehouden. De extrapolatie tot de GLW-lijn is een handmatige actie en is uitgevoerd volgens de specificaties zoals benoemd in de "Dienstbeschrijving Zoute Ecotopenkaarten".

De waterlijn tijdens de ene fotovlucht varieert ten opzichte van de andere. Hierdoor kan de situatie optreden dat door een hogere waterstand een laagdynamisch gebied aan de waterlijn ligt en in alle andere jaren een hoogdynamisch gebied. Dat ene jaar zou dan verkeerd geëxtrapoléerd worden. Om dat te voorkomen wordt ter controle de nieuwe kaart gevalideerd aan de hand van de voorgaande geïnterpoleerde kaart.

Door het uitgangspunt dat de grens tussen het litoraal en sublitoraal gevormd wordt door de doorgaande 4% droogvalduurlijn, kan een situatie voorkomen zoals bij de plaat van Baarland (figuur 5). Na 2010 is de geul op het schor de open verbinding(en) met de hoofdstroom langzaam kwijtgeraakt en ligt deze "in het litoraal". In 2015 is geconstateerd dat er ten opzichte van eerdere droogvalduurbestanden weer een gedeelte mogelijk in open verbinding is komen te liggen. Ondanks dit feit wordt de kreek toch op basis van de specificaties afgesloten van de hoofdstroom en als sublitoraal geclassificeerd.

Figuur 5 *Het droogvalduurbestand (geblokt) als ondergrond van de geomorfologische kaart (semi transparant) met zichtbaar de geul op het schor van Baarland. Na 2010 niet meer in open verbinding met de hoofdstroom, echter in 2015 mogelijk wel (pijl).*

3.1.6 Maximum stroomsnelheid

De stroomsnelheden zijn berekend met SIMONA waarbij gebruik wordt gemaakt van het ScalWest2000 model, een kromlijinig grid. Voor de ijking van het ScalWest model is data uit juli 2000 gebruikt (Dam & Jansen, 2002).

Voor de berekening van de stroomsnelheden wordt in het model de bodemhoogte aangepast op basis van de bodemhoogtekaart van 2015, aangevuld met de data van 2015 voor de havens. Is de data niet volledig genoeg, dan is aanvullende data van het dichtstbijzijnde voorgaande jaar gebruikt.

Uit de modelresultaten zijn op het kromlijinig grid de maximale stroomsnelheden voor eb en vloed bepaald. De maximum stroomsnelheidspunten van het kromlijnige grid zijn met Digipol geïnterpoleerd naar het regelmatig raster van 20x20m, volgens de procedure en instellingen zoals is vastgelegd in de "Dienstbeschrijving Zoute Ecotopenkaarten".

In het sublitoraal voldoen de stroomsnelheden niet in de ondiepe delen. Om dat te verbeteren is de ruwheid van de bodem voor het litoraal aangepast in het ScalWest2000 model (zie dienstbeschrijving). Daarmee kloppen de berekende stroomsnelheden in de

ondiepe delen al beter, maar nog steeds niet voldoende om de in het ZES-1 rapport genoemde grens van 80 cm/s aan te kunnen houden. Daarom zijn, afwijkend van het ZES-1 rapport, voor de maximale stroomsnelheden de volgende klassengrenzen aangehouden in de ecotopenkaart (Walburg & de Jong, 2014):

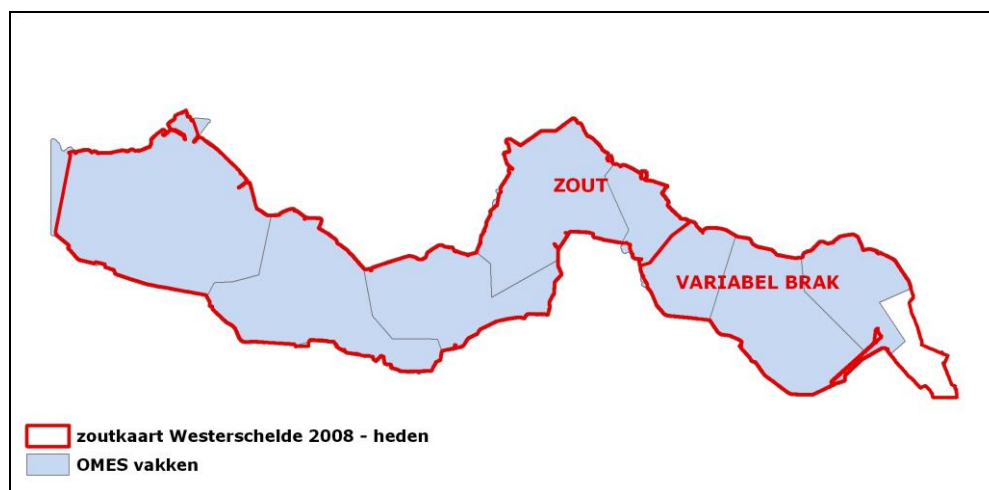
Klassengrens (cm/s)	Omschrijving
≤ 70 cm/s	Laagdynamisch (sublitoraal)
> 70 cm/s	Hoogdynamisch (sublitoraal)

3.1.7 Zoutkaart

Zoutgrens ecotopenkaart

Een belangrijke gebruiker van de ecotopenkaarten is de projectgroep Evaluatie en Rapportage (onderdeel van de Vlaams Nederlandse Schelde Commissie- VNSC) ten behoeve van de 6-jaarlijkse toestandrapportages. Deze maakt gebruik van deelgebieden met vaste grenzen, o.a. gebaseerd op de gemiddelde zoutgehaltegradiënt, de zgn. OMES-vakken.

Voor de ecotopenkaarten is daarom de OMES-grens tussen polyhalien en mesohalien gekozen als de grens tussen zout en (sterk) variabel brak (figuur 6).

Figuur 6

De vaste grens van de zoutkaart op basis van de OMES-vakgrens polyhalien - mesohalien.

Bij de zoutkaart worden de volgende klassengrenzen gehanteerd voor de ecotopenkaart:

Klassengrens	Omschrijving
z	Zout (litoraal en sublitoraal)
v	(sterk) Variabel brak (litoraal en sublitoraal)

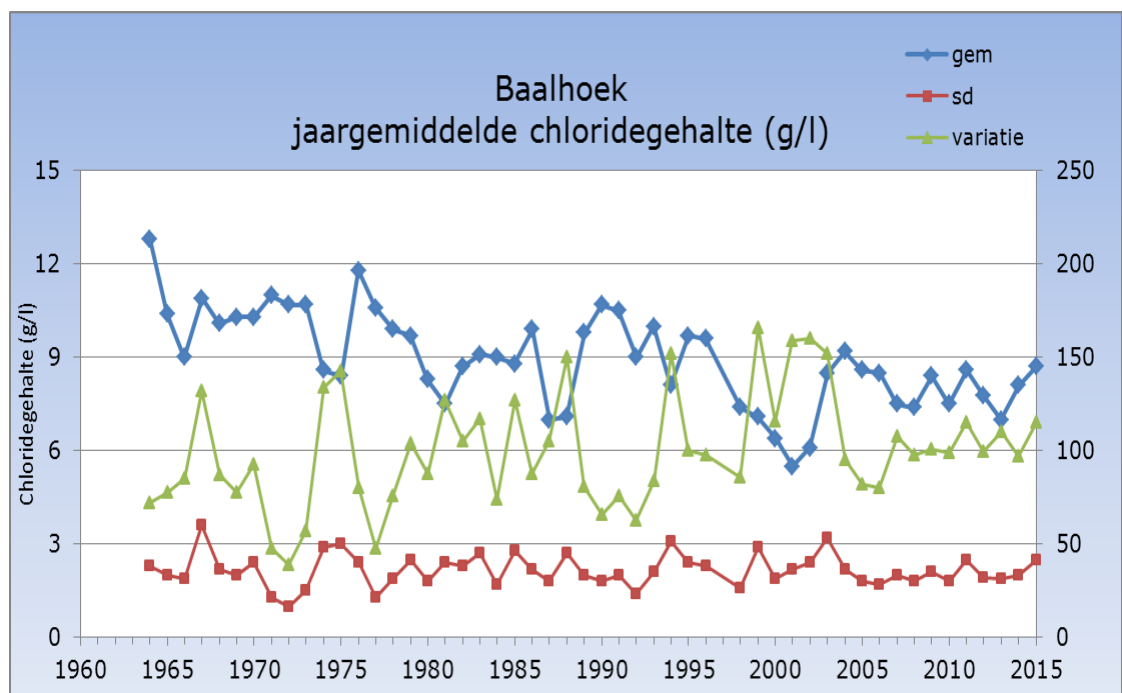

Berekende zoutgrens

Het jaargemiddeld zoutgehalte is direct van invloed op het voorkomen van belangrijke bodemdiersoorten en daarmee op het voedsel in de bodem voor vogels en vissen. Daarom wordt per jaar de actuele ligging berekend van de grens zout – variabel brak. Dit wordt gedaan door de gemeten chloridegehalten van de zoutmeetlocaties Hoofdplaat (HFPL), Overloop Hansweert (OVHA) en Baalhoek (BAAL) te combineren met de modelresultaten van Scaldis400 (Lievense, 2016). Voor ieder jaar wordt de afstand van deze grens ten opzichte van Vlissingen berekend en, samen met de vaste OMES-grens, in een grafiek gezet (figuur 8).

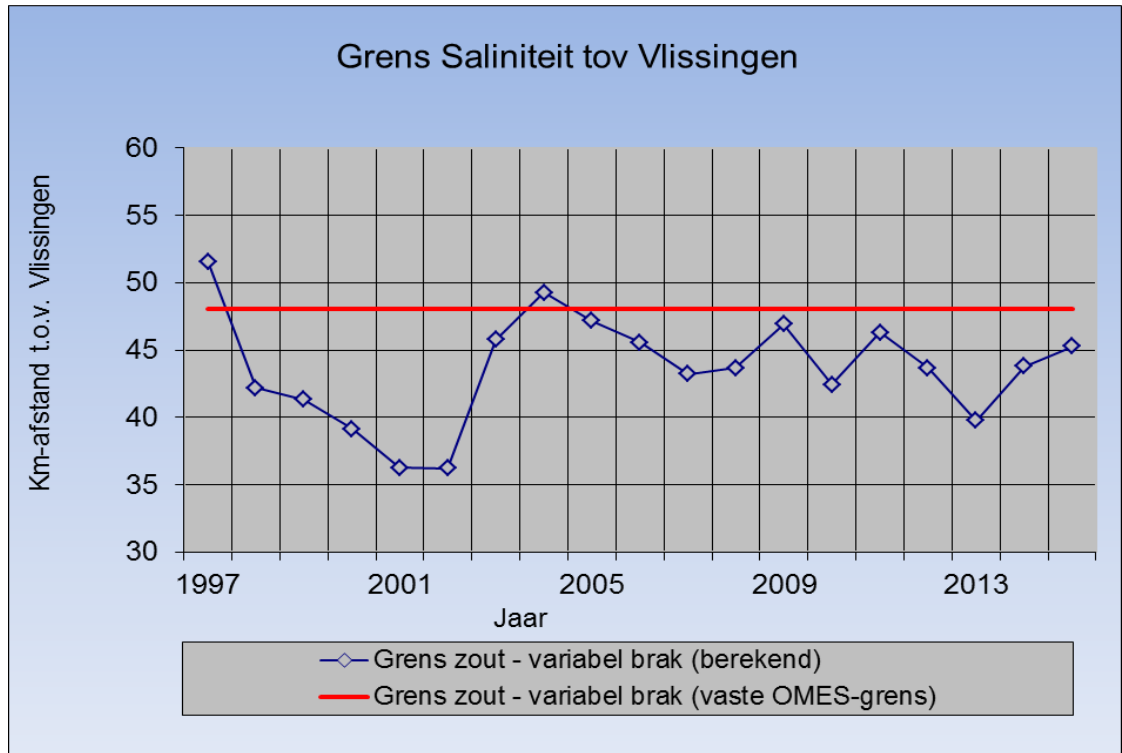
Daarnaast wordt voor de zoutmeetpaal Baalhoek het gemiddelde zoutgehalte en de standaarddeviatie per jaar weergegeven in figuur 7. De zoutwaarden van 1966 t/m 1996 zijn gemeten met een meetschip; daarna zijn de zoutwaarden bepaald met de bovenste sensor op de meetpaal Baalhoek.

In deze figuur is tevens de zoutvariatie weergegeven, die op basis van gemiddeld zoutgehalte en standaarddeviatie wordt berekend volgens de formule: $\text{zoutvariatie} = (4 \times \text{standaard deviatie} / \text{jaargemiddeld zoutgehalte}) \times 100\%$. Dit is de maat in het ZES-1 rapport om te kunnen bepalen of er sprake is van een "weinig variabel zout" resp. "weinig variabel brak" dan wel van een "(sterk) variabel brak" gebied.

Figuur 7

Het zoutgehalte van 1966 t/m 2015; tot 1996 per schip, na 1996 op basis van metingen van de bovenste sensor van meetpaal Baalhoek in de Westerschelde. Het gemiddeld zoutgehalte over een meetjaar en de standaarddeviatie staan op de linker-as, de zoutvariatie op de rechter-as; bij een variatie >100% is er sprake van (sterk) variabel brak i.p.v. weinig variabel brak.

Figuur 8 *De ligging van de berekende zoutgrens en de vaste OMES-grens als afstand t.o.v. Vlissingen. Sinds 2005 is de zoutgrens licht naar het Westen verschoven.*

De ligging van de zoutgrens t.o.v. Vlissingen wordt uiteindelijk bepaald obv zoutvelden die in het model Scaldis400 berekend worden (waarvoor dagwaardes worden genomen van meetpunten Baalhoek en Overloop Hansweert, welke het desbetreffende jaar zo goed mogelijk gedurende 1 getij weergeven). Bij een variatie >100% is er sprake van (sterk) variabel brak i.p.v. weinig variabel brak.

4 De Zoute ecotopenkaart – het eindproduct

De ecotopenkaart is samengesteld volgens de procedure die is vastgelegd in het document "Vervaardiging zoute Ecotopenkaart" (de Lange & Davelaar, 2013). De totale legenda, die van toepassing is op de ecotopenkaart, is in bijlage I gegeven. Hierin staan de codes van de recent voorkomende zoute ecotopen met de (verkorte) omschrijving.

Ten opzichte van het ZES-1-rapport (Bouma et al., 2005) zijn enkele ecotopen anders gedefinieerd:

- hardsubstraat veen/klei is verder uitgesplitst naar hard/zacht;
- hardsubstraat steen komt alleen nog in het litoraal voor en niet meer in het supralitoraal;
- het ecotoop laagdynamisch supralitoraal is toegevoegd;
- de ecotopen "schor" en "pionierzone (potentieel schor)" zijn gedefinieerd op basis van vegetatiebedekking in plaats van op overspoelingsfrequentie; "schor" heeft een bedekking van > 50% en "pionierzone (potentieel schor)" heeft een bedekking van 2-50%.

Het samenstellen van de ecotopenkaart gebeurt op een uniforme wijze en is dus reproduceerbaar: de ecotopenkaarten zijn onderling goed met elkaar te vergelijken.

De ecotopenkaart en de basiskaarten zijn opgeslagen in de RWS-Geodatabase (PGPR) als digitale GIS-bestanden en zijn anno 2016 op te vragen via servicedesk-data@rws.nl. Als er services beschikbaar komen, vindt ontsluiting plaats via het [Nationaal Georegister](#), [Geoweb](#) (inclusief wfs) en tot eind 2016 nog via de [RWS Mapviewer](#) (wms). De Toelichting (voorliggend) wordt ontsloten via de [I en M Publicatiedatabank](#).

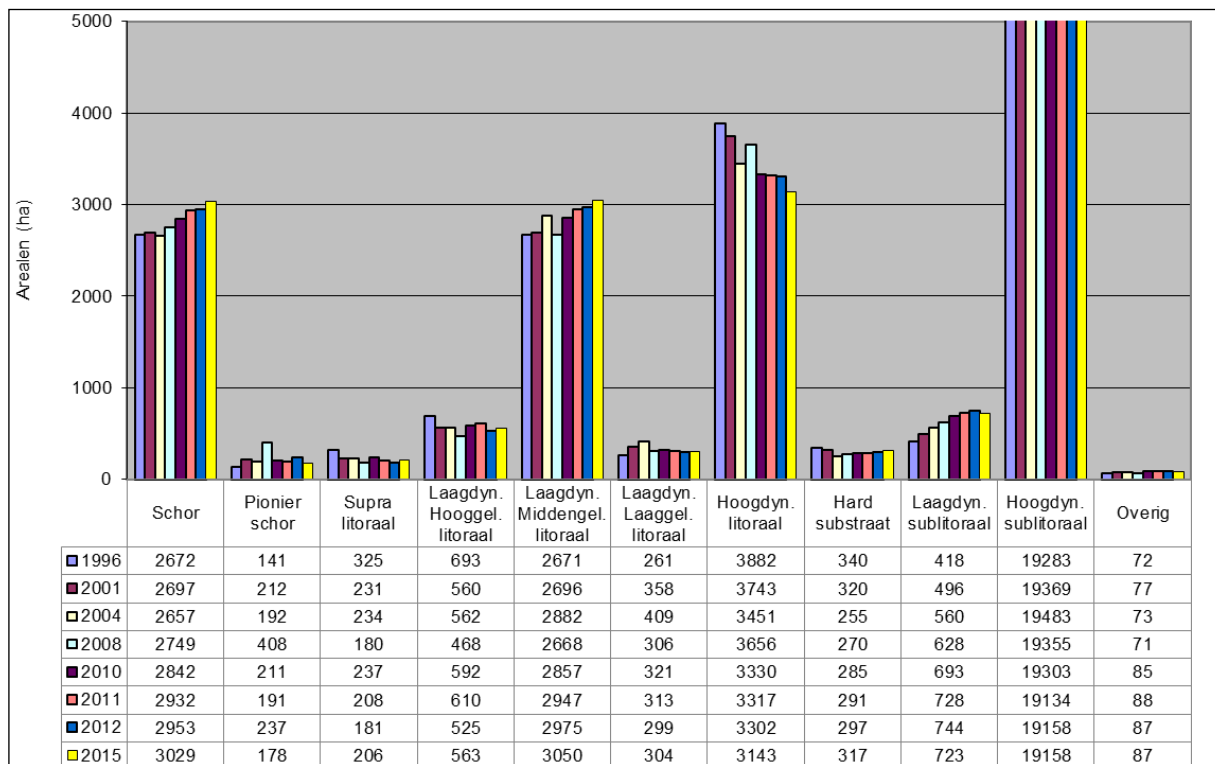
Benaming ecotopenkaart:

- Ecotopenkrt_zout_ws_2015 (vlakken)

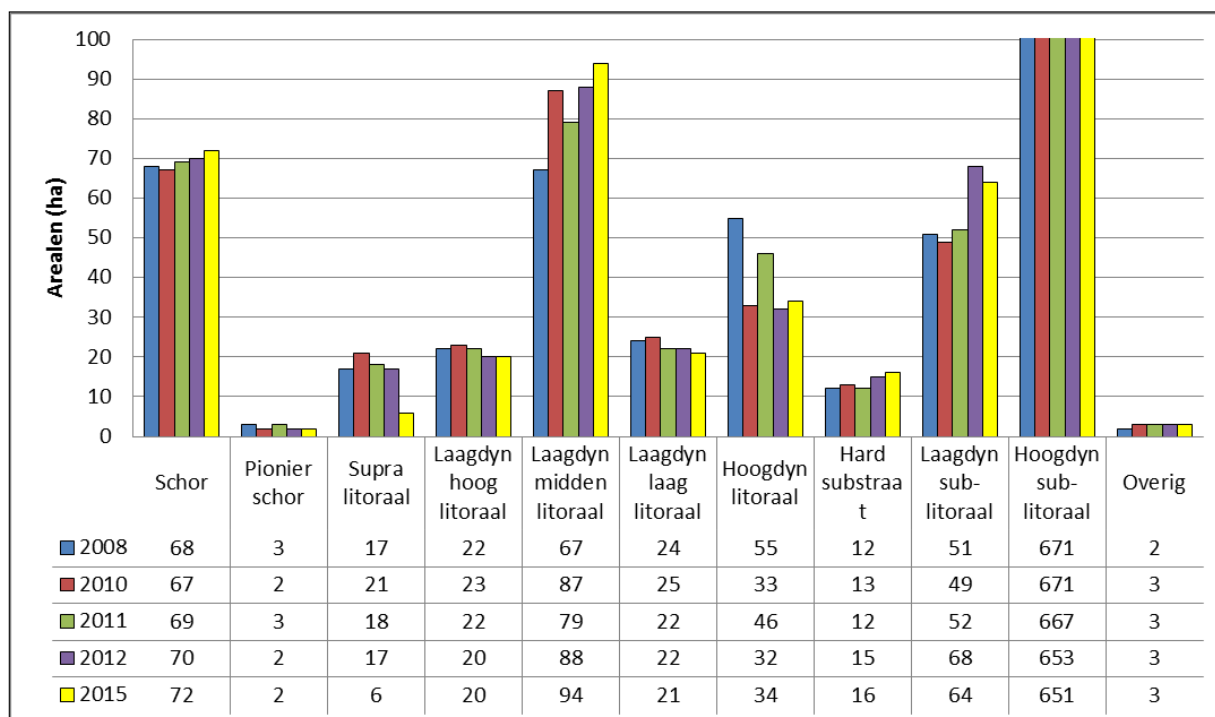
Benaming basiskaarten:

- ekarteergrens_ws_2015 (vlakken)
- ezout_ws_2015 (vlakken)
- egmk_ws_2015 (vlakken)
- EBODEM_WS_2015 (raster)
- EDVD_WS_2015 (raster)
- EVMAX_WS2015 (raster)

Bijlage II geeft de ecotopenkaart Westerschelde 2015. Voor de belangrijkste ecotopen zijn de arealen gegeven, apart voor de Westerschelde en het deel Zeeschelde. Figuur 9 toont de ontwikkeling van de arealen in de Westerschelde over de periode 1996 - 2015. Figuur 10 voor de Zeeschelde over de periode 2008 - 2015.

Figuur 9 Arealen van de Westerschelde over de periode 1996 - 2015

Figuur 10 Arealen van de Zeeschelde over de periode 2008 - 2015

Literatuurlijst

Bouma, H., D.J. de Jong, F. Twisk & K. Wolfstein, 2005. Zoute Wateren Ecotopenstelsel (ZES-1). Voor het in kaart brengen van het potentiële voorkomen van levensgemeenschappen in zoute en brakke rijkswateren. Rapport RIKZ/2005.024. Rijkswaterstaat, Middelburg.

<http://publicaties.minienm.nl/documenten/zoute-wateren-ecotopenstelsel-zes-1-a-dutch-ecotope-system-for-c>

Dam, G. & M. Jansen, 2002. Verbeteren van het SCALWEST model: eindrapport deel 1, Royal Haskoning.

<http://publicaties.minienm.nl/documenten/verbeteren-van-het-scalwest-model-eindrapport-deel-1>

Jong, J.W. de, 2013. Toelichting bij de Geomorfologische Kartering Westerschelde 2012, Bureau Waardenburg.

<http://publicaties.minienm.nl/documenten/toelichting-bij-de-geomorfologische-kartering-westerschelde-2012>

Kers, A.S., L. Walburg, J. Bakker, A.H. Daane, D.J. de Jong, M. Schrijver, P. Lievense, L. Dekker & J. de Klerk, 2013. Dienstbeschrijving Zoute ecotopenkaarten, Rijkswaterstaat CIV / Zee & Delta, Delft / Middelburg.

Kers A.S., D.J. de Jong & L. Walburg, 2014. ProductSpecificaties Geomorfologische kartering v2.16, Rijkswaterstaat CIV.

Lange, M. de, H. Davelaar, 2013. Vervaardiging zoute Ecotopenkaart; documentatie werkwijze op basis van ArcGIS Modelbuilder, Grontmij.

Lievense, P., 2016. Deelproduct Saliniteit tbv Ecotopenkaart 2015, Rijkswaterstaat Zee & Delta.

Tolman, M.E., D.P. Pranger & G. van den Berg, 2015. Toelichting bij de Geomorfologische Kartering Westerschelde 2015, Rijkswaterstaat CIV.

Walburg, L., D.J. de Jong, 2014. Aanpassingen ecotopenkaarten, Rijkswaterstaat CIV.

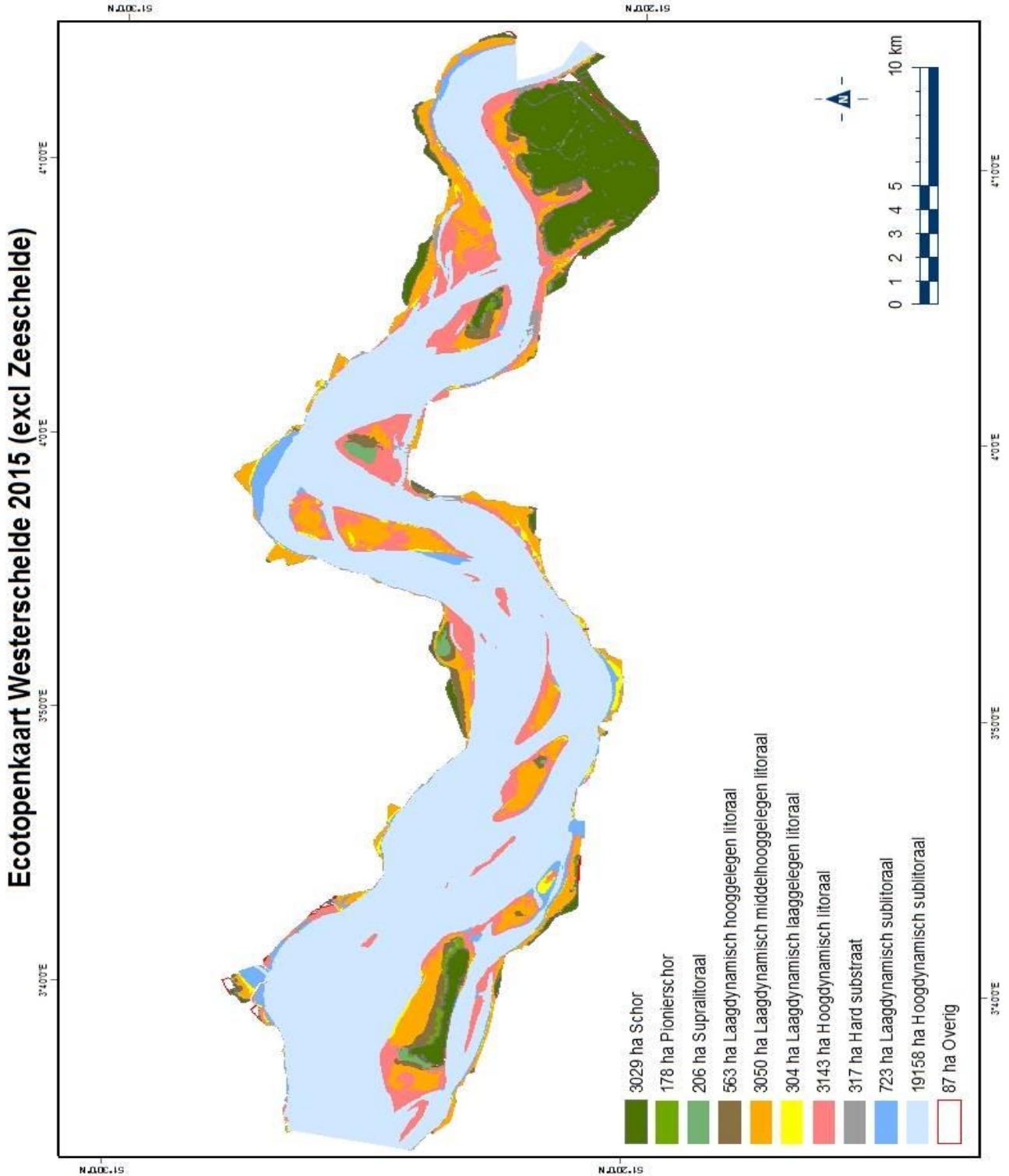
Bijlage I Legenda zoute ecotopenkaart

Daadwerkelijk aantal en variatie aan ecotopen

ZES_CODE	#	VERKORT	OMSCHRIJVING
V1.2x1	73	Hard substraat steen	Hard substraat steen in het litoraal
V1.2x2h	36	Hard substraat veen/klei	Hard substraat harde veen/klei in het litoraal
V1.3x2h	8	Hard substraat veen/klei	Hard substraat harde veen/klei in het supralitoraal
V2.11x	6	Hoogdynamisch sublitoraal	Hoogdynamisch zacht substraat in het sublitoraal
V2.122x	15	Laagdynamisch sublitoraal	Laagdynamisch zacht substraat in het diepe sublitoraal
V2.123x	13	Laagdynamisch sublitoraal	Laagdynamisch zacht substraat in het ondiepe sublitoraal
V2.21f	56	Hoogdynamisch litoraal	Hoogdynamisch fijnzandig litoraal
V2.221f	27	Laagdynamisch laaglitoraal	Laagdynamisch fijnzandig laag litoraal
V2.221s	13	Laagdynamisch laaglitoraal	Laagdynamisch slibrijk laag litoraal
V2.222f	56	Laagdynamisch middenlitoraal	Laagdynamisch fijnzandig middelhoog litoraal
V2.222s	37	Laagdynamisch middenlitoraal	Laagdynamisch slibrijk middelhoog litoraal
V2.223f	26	Laagdynamisch hooglitoraal	Laagdynamisch fijnzandig hoog litoraal
V2.223s	35	Laagdynamisch hooglitoraal	Laagdynamisch slibrijk hoog litoraal
V2.31x	5	Hoogdynamisch supralitoraal	Hoogdynamisch zacht substraat supralitoraal
V2.320	66	Laagdynamisch supralitoraal	Laagdynamisch zacht substraat in het supralitoraal
V2.x21	188	Pionierzone (potentieel schor)	Pionierzone en pre-pionierzone
V2.x22	26	Schor	Schor / kwelder
Z1.2x1	198	Hard substraat steen	Hard substraat steen in het litoraal
Z1.2x2h	34	Hard substraat veen/klei	Hard substraat harde veen/klei in het litoraal
Z1.3x2h	1	Hard substraat veen/klei	Hard substraat harde veen/klei in het supralitoraal
Z2.11x	8	Hoogdynamisch sublitoraal	Hoogdynamisch zacht substraat in het sublitoraal
Z2.122x	65	Laagdynamisch sublitoraal	Laagdynamisch zacht substraat in het diepe sublitoraal
Z2.123x	67	Laagdynamisch sublitoraal	Laagdynamisch zacht substraat in het ondiepe sublitoraal
Z2.21f	161	Hoogdynamisch litoraal	Hoogdynamisch fijnzandig litoraal
Z2.221f	108	Laagdynamisch laaglitoraal	Laagdynamisch fijnzandig laag litoraal
Z2.221s	66	Laagdynamisch laaglitoraal	Laagdynamisch slibrijk laag litoraal
Z2.222f	110	Laagdynamisch middenlitoraal	Laagdynamisch fijnzandig middelhoog litoraal
Z2.222s	106	Laagdynamisch middenlitoraal	Laagdynamisch slibrijk middelhoog litoraal
Z2.223f	42	Laagdynamisch hooglitoraal	Laagdynamisch fijnzandig hoog litoraal
Z2.223s	48	Laagdynamisch hooglitoraal	Laagdynamisch slibrijk hoog litoraal
Z2.31x	48	Hoogdynamisch supralitoraal	Hoogdynamisch zacht substraat supralitoraal
Z2.320	58	Laagdynamisch supralitoraal	Laagdynamisch zacht substraat in het supralitoraal
Z2.x21	113	Pionierzone (potentieel schor)	Pionierzone en pre-pionierzone
Z2.x22	51	Schor	Schor / kwelder
overig	35	Overig	Overig

Bijlage II Ecotopenkaart Westerschelde 2015

-----De kaart toont "opgeboste" eenheden obv kolom VERKORT uit de legenda-----

Bijlage III Standaardlegenda geomorfologische kaart

Zonering		Vorm		niveau 5	
niveau 1 (hoofdzone)	niveau 2 (zone)	niveau 3 (vorm)	niveau 4 (vorm overig)	Bedekking (in %)	
P Plaat/slik	1 laag energetische plaat	a vlak	1 zand		
			2 slibrijk zand		
				3 stagnant waterlaagje	
		b laag golvend reliëf (H < 0,25m, L = 10-25 m)			
		c. mossel- en oesterbank	1 natuurlijke Mossel/Oesterbank	d: >75%	
				m: 25-75%	
				o: 5-25%	
			2 cultuurperceel (Mossel + Oester)	d: >75%	
				m: 25-75%	
				o: 5-25%	
		3 natuurlijke Japanse oesterbank	d: >75%		
			m: 25-75%		
			o: 5-25%		
		d landaanwinningspatronen, kaal			
	2 hoog energetische plaat	a gegolfd reliëf (H < 0,25m, L > 25m)			
		b megaribbels (H > 0,25m)	1. 2-dimensionaal		
			2. 3-dimensionaal		
		c vlak			
		d rug (geïsoleerd)	1 zandrug		
			2 schelpenrug op plaat		
			3 schelpenrug langs dijk		
	3 water (bodem onzichtbaar)				
K Kreek (> 250m breed)	1 laag energetische kreek	a vlak	1 zand		
		b laag golvend reliëf (H < 0,25m, L = 10-25 m)	2 slibrijk zand		
	2 hoog energetische kreek	a gegolfd reliëf (H < 0,25m, L > 25m)			
		b megaribbels (H > 0,25m)	1. 2-dimensionaal		
			2. 3-dimensionaal		
	c vlak				
	d rug in kreek (geïsoleerd)	1 zandrug			
	3 water (bodem onzichtbaar)		2 schelpenrug		
H Hard substraat	1 veen-/kleibanken (onbegroeid)	a < 25% zandbedekking	z zacht		
		b > 25% zandbedekking	h hard		
	2 antropogeen (glooiing, krib etc)	a dijkglooiing			
		b krib havendam			
		c geulrandverdediging			
	d schorrandverdediging				
S Schor / kwelder en groen strand	1 begroeid schor/strand (gesloten, > 50 % bedekking)	a natuurlijke (kwelder)vorm			
		b landaanwinningspatronen (kwelderwerken)			
		c open plek in kwelder (< 25% bedekking binnen S1a/b)			
	2 begroeid schor/strand (open, < 50% bedekking)	a natuurlijke (kwelder)vorm (10-50% bedekking)			
		b zeer open, 2-10% bedekking en/of pollenstructuur (> 10 pollen/ha)			
		c landaanwinningspatronen (10-50% bedekking)			
3 Schorkreek/sloot (5-250m breed, onbegroeid)	a Natuurlijk meanderend				
	b Gekanaliseerd				
D Duinen	1 natuurlijke duinen				
	2 antropogene duinen (stuifdijken etc..)				
O Overig	1 Zanddam				
	2 Plateau/verhoging (antropogeen)				
	3 Wegen/paden				
	4 Getijdenhaven				
	5 Waterberging				
	6 Vloedmerken				
	etc..				